

Arrest

**nr. 210 402 van 1 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat E. DELVAUX en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 26 september 2017 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 27 september 2017 asiel aan. Op 29 juni 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Pashtun en soennitisch moslim. U bent afkomstig uit het dorp Tarely, district Chaparhar, provincie Nangarhar. U heeft van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in dit dorp gewoond.

U volgde sinds drie of drie en een half jaar voor uw vertrek uit Afghanistan les aan de madrassa.

De taliban kwam verschillende keren langs in de madrassa en vertelde jullie over jihad. Na een tijdje vroegen ze jullie om samen te werken met hen en zelfmoordaanslagen te plegen.

U vertelde dit tegen uw moeder, waarop zij dit vertelde aan haar broer. Hierna ging u nog een paar dagen naar de madrassa, waarna besloten werd dat u beter gewoon thuis zou blijven.

De taliban kwam hierop langs bij uw thuis en bedreigde uw vader. Indien hij u niet met hen liet meegaan, zouden ze hem vermoorden.

Omwille van deze gebeurtenissen werd besloten dat u het land moest verlaten.

Na een reis van meer dan een jaar kwam u op 26 september 2017 aan in België. U diende op 27 september 2017 een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming bracht u de volgende documenten mee: uw taskara, de taskara van uw vader, een document waarin uw afkomst bevestigd wordt door een dorpsoudere en de enveloppe waarin uw documenten werden verzonden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud – hierna "NPO", p.1-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw herkomst uit het district Chaparhar in de provincie Nangarhar niet geloofwaardig is. Uw kennis van uw regio van herkomst is immers beperkt en komt (slecht) ingestudeerd over.

Vooreerst zijn verschillende problematische elementen terug te vinden in de basiskennis die u blijkt te hebben over uw regio. Hoewel u in staat bent om verschillende dorpen uit de omgeving op te noemen (NPO, p. 7, 14), bent u niet bekend met het dorp Nazili (NPO, p. 16). Dit dorp ligt nochtans in de directe omgeving van uw dorp, Chena en Dawlatzai, twee plaatsen die u wel vermeldde in de omgeving van uw dorp (NPO, p. 7, 14; zie administratief dossier, blauwe map, document 1). Verder spreekt u zelf over Tarely family, maar heeft u geen idee van waar de term "family" komt (NPO, p. 8). Gevraagd of er nog plaatsen zijn in de regio die met de term "family" aangeduid worden, blijkt u hiervan evenmin op de hoogte (NPO, p. 7). Volgens de informatie van het CGVS, bestaat er naast Tarely family ook een Dawlatzai family in de onmiddellijke omgeving van uw beweerde woonplaats (zie administratief dossier, blauwe map, document 3 en 4). Hiermee zouden nederzettingen aangeduid worden die opgericht zijn om intern ontheemden en teruggekeerde vluchtelingen op te vangen (zie administratief dossier, blauwe map, document 2 en 4). U heeft echter geen weet van dergelijke initiatieven in uw regio, hoewel deze in de directe omgeving van uw beweerde woonplaats gesitueerd zijn, en stelt wanneer u gevraagd wordt of er ook een Dawlatzai family is enkel dat Dawlatzai dichtbij uw woonplaats is (NPO, p. 8, 25, 26). Ook andere elementen in uw verklaringen wijzen op het ingestudeerd karakter van uw (beperkte) kennis. Zo somt u de dorpen en enkele markante plaatsen tussen uw dorp en het districtscentrum in de juiste volgorde op en preciseert u zelfs langs welke kant van de weg ze liggen, terwijl u deze plaatsen slechts één keer in uw leven zou gepasseerd zijn toen u in 2015 uw taskara in het districtscentrum ging halen (NPO, p. 14-15). Verder verklaart u dat vele families vertrokken zijn uit uw regio en voegt u hier spontaan aan toe dat er nu nog 300 of 350 wonen, een precisering die des te opmerkelijker is in hoofde van iemand die beweert analfabeet te zijn (NPO, p. 18-19, 25). Betreffende de bevolking in uw regio stelt u dan weer dat er in Charparhar naast Pashtunen ook Hindoes moeten aanwezig zijn, maar u weet niet waar deze wonen en zou er ook nooit gezien hebben (NPO, p. 9).

Daarnaast bleek u geen weet te hebben van opvallende gebeurtenissen die zich tijdens uw leven in Chaparhar afgespeeld hebben. Zo beweerde u dat er sinds uw geboorte geen overstromingen meer zouden geweest zijn in de regio (NPO, p. 18). Volgens de informatie van het CGVS vond er in 2011 echter wel een grote overstroming plaats in uw regio, waarbij dozijnen reconstructieprojecten, grote aantallen landbouwgronden en 206 huizen vernield werden in uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, document 7). Voorts zou uw vader volgens uw verklaringen papaver geteeld hebben (NPO, p. 10). Gevraagd of hij ooit moest stoppen met het verbouwen van papaver, of dit ooit verboden werd in uw regio, stelde u van niet (NPO, p. 10). Nochtans zou er volgens onze informatie in 2012 een grote campagne zijn opgezet in de regio om de papaverteelt uit te roeien, waarbij papavervelden letterlijk vernield werden (zie administratief dossier, blauwe map, document 6). Dat u ook hier nooit over gehoord zou hebben, hoewel uw vader zijn broodwinning hiervan afhankelijk was en dus verwacht kan worden dat dergelijke informatie wel ter sprake moet gekomen zijn in uw familie, is opnieuw niet plausibel. Ook op deze manier wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst aangetast.

Ook uw kennis van IS (Islamitische Staat) in uw regio bleek ondermaats te zijn. U verklaart wel dat zij aanwezig waren in uw regio, maar kan hier buiten het feit dat zij tegen de Taliban vechten amper over

vertellen (NPO, p. 19-21). Zo heeft u hoewel u verklaarde dat zij bepaalde plaatsen in handen hadden, geen idee over welke plaatsen dit dan gaat, kan u amper of niet aanduiden hoe zij verschillen van de taliban, weet u niet hoe hun vlag eruit ziet, en kan u geen enkele naam noemen van IS-commandanten uit uw regio (NPO, p. 19-21). Volgens uw verklaringen zouden zij al aanwezig zijn in uw regio sinds u zes of zeven jaar oud was (NPO, p. 19-21). Hiermee gaat u echter in tegen de informatie van het CGVS die stelt dat er pas sinds 2015 militanten in de regio waren die onder IS-vlag vochten, hoewel daarvoor wel reeds militanten uit Pakistan aanwezig waren (zij stonden toen echter nog bekend als taliban-aanhangers) en de gevechten tussen de taliban en IS in uw regio ook pas in 2015 opblaaiden (zie administratief dossier, blauwe map, document 8). U weet bovendien niet van waar deze militanten naar uw regio gekomen waren (NPO, p. 19-21). U haalt wel één voorbeeld aan van een gevecht tussen de taliban en IS in de regio maar over de uitkomst van dit gevecht blijkt u geen idee te hebben (NPO, p. 20-21). Nog blijkt u niet op de hoogte van het feit dat de gevechten tussen de taliban en IS in 2015 tijdelijk stil gelegd werden in uw regio (NPO, p. 25) en beweert u zelfs dat er nooit zoiets gebeurd zou zijn (NPO, p. 25; zie administratief dossier, blauwe map, document 9). Ook door deze elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst teniet gedaan.

Bovendien vertoont uw kennis over incidenten uit de regio opvallende hiaten. Zo kan u zelf wel enkele voorbeelden geven van incidenten die plaatsvonden in uw regio, maar speelden deze incidenten zich merkwaardig genoeg allemaal tussen de vier of vijf jaar voor uw persoonlijk onderhoud af (NPO, p. 21). Bovendien is het opvallend dat u van geen enkel incident uit de regio dat door het CGVS werd aangehaald op de hoogte bleek te zijn. Zo weet u niet over een drone die in 2013 neerstortte in uw regio (NPO, p. 22; zie administratief dossier, blauwe map, document 10), heeft u geen idee over de moord op een overheidsfunctionaris Hazra Wali in 2014 (NPO, p. 22; zie administratief dossier, blauwe map, document 11), en weet u niet over een aanval waarbij Maulvi Aziz gedood werd in juni 2015 (NPO, p. 23; zie administratief dossier, blauwe map, document 12).

Daarenboven laat ook uw kennis over personen die bekendheid genoten in uw regio sterk te wensen over. U kan wel enkele dorpsouderen opnoemen, en vermeldt Fazl Hadi Muslimyar (NPO, p. 17, 23) die sinds 2010 lid is van de provinciale raad (zie administratief dossier, blauwe map, document 14). Ook blijkt u te weten wie de gouverneur van de provincie Nangarhar was bij vertrek (NPO, p. 23). U weet echter niet wie de districtschief van Chaparhar was op het ogenblik van uw vertrek en zelfs niet wie degene daarvoor zou geweest zijn (NPO, p. 23). Hiernaar gevraagd, antwoordt u namelijk met Sediqullah, het districtshoofd uit de periode 2012, 2013 (NPO, p. 23; zie administratief dossier, blauwe map, document 5), en stelt u dat het voor hem Mashuq was, het districtshoofd in de periode 2010, 2011 (NPO, p. 23; zie administratief dossier, blauwe map, document 5). Zelfs wanneer u de namen gegeven werden van de recentere districtshoofden, namelijk Niamatullah Noorzai en Qazi Nazir (zie administratief dossier, blauwe map, document 5), blijkt u nog nooit van deze personen gehoord te hebben (NPO, p. 24). Dat u de districtshoofden geeft van toen u amper 9-12 jaar oud was, verkeerdelijk denkende dat dit de laatste districtshoofden voor uw vertrek waren, wijst opnieuw in de richting van slecht ingestudeerde kennis. Verder bleek u wel een aantal talibancommandanten te kunnen opnoemen, waaronder commandant Adel (NPO, p. 21, 25). U was zich echter niet bewust van het feit dat deze persoon gedood werd in 2015 en beweerde zelfs dat hij nog leefde bij uw vertrek uit de regio (NPO, p. 25; zie administratief dossier, blauwe map, document 13). Nog bleek u niet gehoord te hebben van verschillende IS-commandanten die recent voor uw vertrek in de actualiteit kwamen in de regio, zoals Mullah Naeem, Gholam FARooq, Mirwais, Sheikh Maqbool, Shahidullah Shahid, Gul Zaman en Jahadyar (NPO, p. 24-25; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 15-18). Omwille van bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst wederom op de proef gesteld.

Er waren ook een aantal zaken die u wel wist te vertellen over uw beweerde woonplaats in Chaparhar. Zo kon u zoals reeds vermeld de weg naar het districtscentrum uitleggen, enkele omliggende districten opnoemen, een waterstroom in de buurt aangeven, en wist u dat er sinds lang mijnenvelden in uw regio zijn en een brug bij Khandi Bagh (NPO, p. 8, 14, 15, 16, 17). In het licht van uw algemene gebrekkige verklaringen over uw verblijf in Chaparhar en ook het feit dat zelfs uw basiskennis van de regio op verschillende vlakken hiaten bleek te vertonen, is dit onvoldoende om aannemelijk te maken dat u afkomstig bent uit deze regio. Dat u dergelijke zaken wel blijkt te weten, doet bovendien vermoeden dat de zaken die u wel kon opnoemen, ingestudeerde feiten waren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chaparhar in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan

uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Chaparhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen hebben om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 14 juni 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten (NPO, p. 1-3).

U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 26, 32) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geven op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (NPO, p. 1-3).

Wanneer u dit werd duidelijk gemaakt, bleef u echter vasthouden aan de verklaring tot uw vertrek in dezelfde regio, namelijk Chaparhar, verbleven te hebben (NPO, p. 26, 32), zonder uw gebrek aan kennis op afdoende wijze uit te klaren.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven hebt voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, bleef u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefden, onder welke omstandigheden, en om welke

redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande vaststelling niet weerleggen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn (zie administratief dossier, blauwe map, document 19). Om deze reden, kunnen documenten zoals uw taskara en die van uw vader, uw herkomst pas ondersteunen, bij geloofwaardige verklaringen over die herkomst. Ook de enveloppe waarin uw document u werden toegestuurd kan uw verklaringen over uw herkomst niet ondersteunen, integendeel, gezien deze afkomstig blijkt te zijn uit Jalalabad (zie administratief dossier, groene map, document 4). De bevestiging van uw afkomst door een dorpsoude is enkel gebaseerd op verklaringen van een ander persoon en heeft een gesolliciteerd karakter. Bovendien zou dit document geschreven zijn in 1397, hoewel de stempel dateert van 1390 (zie administratief dossier, groene map, document 3). Hierdoor wordt ook de authenticiteit van dit document in twijfel getrokken.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Met betrekking tot het feitenrelaas brengt verzoeker in het verzoekschrift de volgende aanpassingen aan:

"De feiten zoals aangegeven voor de CGVS zijn niet geheel correct.

Verzoeker is inderdaad afkomstig uit het dorp Tarely, district Chaparhar, provincie Nangarhar. Hij heeft echter niet van zijn geboorte tot zijn vertrek uit Afghanistan in dit dorp gewoond. Op jonge leeftijd is hij met zijn ouders naar Pakistan, Pehsawar, Naserbagh Road verhuisd. De familie van de moeder van verzoeker zijn ook naar Pakistan verhuisd. Het betreffen haar ouders, twee zussen en haar broer.

Verzoeker brengt bij het Afghan citizen proof of registration document van zijn vader en dat van de familieleden van zijn moeder. Het Afghan citizen proof of registration document van zijn moeder is op dit ogenblik verloren gegaan. Verzoeker hoopt dit document in de loop van de procedure bij te brengen.

De ouders van verzoeker wonen thans nog steeds in Peshawar.

De familieleden van moederszijde zijn vrijwillig teruggekeerd naar Afghanistan. Verzoeker brengt hier van de stukken bij. (UNHCR Voluntary Repatriation Form).

Blijkens het Afghan citizen proof of registration document van S. M. (...), vader van verzoeker, blijkt dat hij afkomstig is uit district Chaparhar, provincie Nangarhar.

Verzoeker heeft Pakistan verlaten om naar Europa, ic. België te vluchten omdat de levensomstandigheden de laatste jaren in Pakistan ernstig waren verslechterd. De ouders van verzoeker waren bang dat hun verblijfstitel en dus ook die van hun zoon zou worden ingetrokken.

Vader verkocht fruit en groenten op straat met een handkar. Verzoeker hielp zijn vader hierbij. Om die reden is verzoeker zeer onregelmatig naar school geweest en heeft hij geen diploma.

Verzoeker vreesde problemen in Pakistan en hij vreesde opgepakt te worden door de Pakistaanse politie. Er heerst een vijandig klimaat in Pakistan naar Afghanen toe.

Verzoeker en zijn familie kunnen niet terugkeren naar hun streek van herkomst, Tarely, district Chaparhar, omwille van de onveiligheid aldaar.

Er was dus geen alternatief dan naar Europa te vluchten, gezien hervestiging in Afghanistan niet mogelijk is."

2.1.2. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Het middel is als volgt onderbouwd:

"De CGVS stelt vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan vaen daarom ook weinig verzoeker.

Verzoeker laat gelden dat, doordat hij op jonge leeftijd vertrokken is uit Chaparhar, hij weinig concrete informatie kan geven over zijn district van herkomst.

Hij kan wel zijn herkomst uit Chaparhar bewijzen aan de hand van het citizen proof of registration document van zijn vader, waarop diens afkomst uit Chaparhar vermeld staat.

Verzoeker kan niet terugkeren naar zijn regio van herkomst, nu hij daar geen familie heeft. Zijn ouders en broers en zussen wonen in Afghanistan.

Verzoeker beschikt in Chaparhar niet over een adequaat functionerend netwerk. Daarnaast is er in Chaparhar een ernstig veiligheidsprobleem omwille van het ernstig binnenlands conflict aldaar.

Verzoeker terugsturen zou in de gegeven omstandigheden een onmenselijke en vernederende behandeling inhouden en een schending betekenen van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker herhaalt dat er in zijn hoofd wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de vluchtelingenconventie van Genève, dient te worden vastgesteld.

Verzoeker vreest in geval van terugkeer naar Afghanistan als alleenstaande minderjarige zonder netwerk een gemakkelijke prooi voor recrutering door milities van Taliban of ingezet te worden als kindsoldaat door Arbaki.

Alleenstaande jongeren lopen op het risico het slachtoffer te worden van misdadendheden.

De Afgaanse overheid is niet bij machte alleenstaande jongeren de nodige bescherming te bieden. Er is een acuut gevaar voor vervolging omwille van zijn precair statuut als behorende tot de sociale groep van alleenstaande jongere in Afghanistan.

In die zin beantwoordt de problematiek van verzoeker aan de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Het is daarnaast duidelijk dat verzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker vraagt de Raad hem de hoedanigheid van vluchteling dienen toe te kennen, minstens subsidiaire bescherming.

Verzoeker verwijst naar ernstige schade in de zin van:

Doodstraf of executie

Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst

Ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Art. 48/4 par. 1 Vr W : De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan krachtens artikel 39/2 par. 1, tweede lid van de vreemdelingenwet :

1° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

Desgevallend zal de Raad met betrekking tot het profiel van verzoeker, alleenstaande minderjarige, aanvullende onderzoeksmaatregelen willen bevelen.

Verzoeker geeft aan dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 par. 2, b van de vreemdelingenwet loopt bij terugkeer naar Afghanistan, (onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst.).

Verzoeker verwijst naar artikel 3 het Europees Mensenrechtenverdrag.

Het terugsturen van verzoeker als minderjarige naar een omgeving waar er voor hem geen adequaat functionerend netwerk bestaat, houdt een onmenselijke of vernederende behandeling in.

Verzoeker stelt vast dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het hoger belang van de minderjarige, terwijl het duidelijk is dat het in zijn belang is dat hij kan opgroeien in een veilige, niet traumatiserende omgeving, te weten in België.

Verzoeker is goed geïntegreerd in België. Hij is animator bij Tumult VZW (jeugdwerk) en wordt daar erg gewaardeerd. Verzoeker brengt hiervan de getuigenissen bij.

Verzoeker laat tenslotte gelden dat hij afkomstig is uit de provincie Nangarhar, district Chaparhar. Ten aanzien van de provincie Nangarhar, district Chaparhar wordt subsidiaire bescherming aanbevolen.

Verzoeker roept dan ook de subsidiaire bescherming in o.v. zijn afkomst uit een onveilig gebied in Afghanistan.

De bestreden beslissing kan tot gevolg hebben dat verzoeker zou worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

Gelet op de voorgaande toont verzoeker duidelijk het belang aan dat hij heeft bij onderhavig beroep.

De bestreden beslissing verwerpt de asielaanvraag van verzoeker en kan - bij ontstentenis van beroep - tot gevolg hebben dat verzoeker zou worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

Verzoeker heeft er alle belang bij om de hervorming te vragen van de bestreden beslissing gezien, indien hij dit niet doet, zijn meest elementaire mensenrechten in gevaar komen.

Verzoeker heeft aldus een geldig en voldoende belang. Zijn belang is persoonlijk, rechtstreeks, actueel en wettig."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- kopieën van het "*Afghan Citizen Proof of Registration*" van verzoekers vader, zijn maternale grootmoeder en grootvader, en zijn maternale oom en twee tantes;
- kopieën van het "*Voluntary Repatriation Form*" van verzoekers maternale familieleden;
- een foto van verzoeker met familieleden in Pakistan;
- een bewijs van deelname aan de startanimatorcursus Tumult van 2 april 2018 tot 8 april 2018;
- getuigenissen over verzoeker door instructoren van Tumult vzw, door M. V.d.V. en door M. D.;
- kopieën van de identiteitskaarten van de animatoren van Tumult vzw.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door een verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/5, 49, 49/2 en volgende en 52 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet ontvankelijk.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende plicht tot medewerking, nu zijn herkomst uit het district Chaparhar in de provincie Nangarhar niet geloofwaardig is. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) er verschillende problematische elementen zijn terug te vinden in de basiskennis die verzoeker blijkt te hebben over zijn regio, dat (ii) verzoeker geen weet bleek te hebben van opvallende gebeurtenissen die zich tijdens zijn leven in Chaparhar afgespeeld hebben, dat (iii) verzoekers kennis van Islamitische Staat (IS) in zijn regio ondermaats bleek te zijn, dat (iv) verzoekers kennis over incidenten uit de regio opvallende hiaten vertoont, dat (v) verzoekers kennis over personen die bekendheid genoten in zijn regio sterk te wensen overlaat, en dat (vi) de omstandigheid dat verzoeker een aantal zaken wel wist te vertellen over zijn beweerde woonplaats in Chaparhar onvoldoende is om aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit deze regio. Omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, hecht de commissaris-generaal evenmin enig geloof aan verzoekers asielaas, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Aangaande de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker, door bewust de ware toedracht over zijn verblijf voor zijn komst naar België, dat de kern van zijn asielaas raakt, te verzwijgen, niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (*cf.* RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het enig middel kan wat dit betreft niet worden aangenomen.

2.3.5. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Gelet op verzoekers aanpassing van het feitenrelaas in het verzoekschrift, waarin verzoeker erkent dat hij inderdaad niet van zijn geboorte tot zijn vertrek uit Afghanistan in zijn dorp heeft gewoond, doch stelt dat hij op jonge leeftijd samen met zijn ouders naar Pakistan is verhuisd, is de Raad van oordeel dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich in de door verzoeker aangegeven periode in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar zouden hebben afgespeeld.

Voor zover verzoeker in het enig middel wijst op zijn profiel als alleenstaande minderjarige zonder netwerk en het risico om te worden gerekruteerd door milities van de taliban, te worden ingezet als kindsoldaat door Arbaki of het slachtoffer te worden van misdaadbendes, wordt er op gewezen dat het louter poneren van dergelijke risico's niet volstaat om aannemelijk te maken dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.6. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.6.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld.

De Raad is evenwel van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het district Chaparhar in de provincie Nangarhar.

Verzoeker voert in het enig middel weliswaar aan dat hij zijn herkomst uit Chaparhar kan bewijzen aan de hand van het "*Afghan Citizen Proof of Registration*" van zijn vader, waarop diens afkomst uit dit district vermeld staat, doch het betreft hier slechts een fotokopie en aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan geen bewijswaarde worden verleend (*cf.* RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien wijst dit document op geen enkele manier op een familiale band tussen verzoeker en de persoon die erop vermeld staat. Zelfs zo wordt aangenomen dat deze persoon daadwerkelijk verzoekers vader betreft, dan nog blijkt ten slotte niet uit dit document wanneer verzoekers vader uit het district Chaparhar is vertrokken, zodat verzoekers herkomst uit dit district er niet uit kan worden afgeleid. Hetzelfde kan worden gesteld voor wat betreft de overige door verzoeker als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde kopieën van het "*Afghan Citizen Proof of Registration*" van zijn maternale grootmoeder en grootvader, maternale oom en twee tantes en van het "*Voluntary Repatriation Form*" van zijn maternale familieleden. Wat betreft de door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde foto, wordt er op gewezen dat ook hieruit niets kan worden afgeleid inzake verzoekers herkomst of verblijf. Er blijkt niet waar deze foto werd genomen, noch de omstandigheden waarin deze werd genomen.

Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Chaparhar in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Te dezen brengt verzoeker evenwel geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Dat verzoeker goed geïntegreerd zou zijn in België doet aan het voorgaande geen afbreuk. Dit gegeven houdt immers geen verband met verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming die *in casu* dient te worden onderzocht. Hetzelfde kan worden gesteld met betrekking tot het door verzoeker aangehaalde hoger belang van het kind, dat hoe dan ook geen afbreuk doet aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (*cf.* RvS 29 mei 2013, nr. X).

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.6.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN